

PROP DE VOSALTRES

Els documents del Papa

Els catòlics llegim amb interès i profit les orientacions que el papa Francesc escriu per a tothom. Als pocs mesos d'iniciar el seu ministeri va publicar una Carta Encíclica, titulada *La llum de la fe* (2013). A la fi d'aquest mateix any, va donar a conèixer l'Exhortació Apostòlica *L'alegria de l'Evangelí* (2013), l'Encíclica *Laudato si'* (2015) i fa uns mesos ens va oferir una altra Exhortació Apostòlica, *L'alegria de l'amor* (2016), fruit de la reflexió del Sínode ordinari i extraordinari celebrat a Roma, el 2014 i 2015. Per descomptat, ha escrit molts discursos i al·locucions, com també ha pronunciat nombroses homilies que ara no podem aquí enumerar. Em consta que molts de vosaltres heu llegit i estudiat els textos citats i que us han servit per a la reflexió i per a l'acció pastoral.

Per la meua banda, com a bisbe vostre, em sento impel·lit a convidar-vos a la lectura d'aquests documents. Ho he fet amb anterioritat. Ho repetixo ara, presentant-vos en poques línies l'últim document citat, *L'alegria de l'amor*, que tants comentaris ha suscitat a l'interior de les comunitats cristianes, com també ha tingut ressò en ambients no catòlics.

Ja va passar el mateix quan el Papa, en la convocatòria del Sínode dels Bisbes, va proposar reflexionar sobre el matrimoni cristià i la família. Perquè d'això tracta aquesta Exhortació Apostòlica, que vol oferir llum i camí de reflexió a les famílies. Les primeres línies resumeixen amb encert la motivació de l'escrit, en afirmar: «L'alegria de l'amor que es viu a les famílies és també el goig de l'Església. Com han indicat els Pares sinodals, tot i les nombroses senyals de crisi del matrimoni, "el desig de

família roman viu, especialment entre els joves, i això motiva a l'Església". Com a resposta a aquest anhel, "l'anunci cristià relatiu a la família és veritablement una bona notícia".»

L'Exhortació té nou capítols. Resenyo només els títols perquè us feu una ràpida idea del seu contingut. El capítol primer, A la llum de la Paraula; el segon, Realitat i reptes de les famílies; el tercer, La mirada posada en Jesús. Vocació de la família; el quart, L'amor en el matrimoni; el cinquè, Amor que es torna fecund; el sisè, Al-

gunes perspectives pastorals; el setè, Enfortir l'educació dels fills; el vuitè, Acompanyar, discernir i integrar la fragilitat; i el novè, Espiritualitat matrimonial i familiar.

És fàcil reconèixer en l'enumeració anterior quins són els aspectes essencials d'aquest gran tema de la vida cristiana. La lectura del text us ajudarà a ampliar i fonamentar la vostra visió sobre el matrimoni i la família, senyalant-vos el seu valor, grandesa i bellesa. El document apunta les enormes dificultats que al llarg del camí es produeixen en la construcció d'una autèntica família cristiana i, a la vegada, demana un reconeixement cada vegada més alt i una defensa més gran d'aquesta institució. Ens implica a tots, legisladors i polítics, jutges i teòlegs, clergues i sociòlegs, pares i diferents membres de la unitat familiar.

El Papa acaba amb una oració a la Sagrada Família en la qual, entre altres peticions, prega «perquè mai més hi hagin episodis de violència, de tancament i divisió en les famílies; que qui hagi estat ferit o escandalitzat sigui aviat consolat i curat».

† **Salvador Giménez Valls**
Bisbe de Lleida

NOTÍCIES

Berenar solidari en benefici de Càritas

La Unitat Pastoral de la Parròquia del Pilar i de Santa Maria Magdalena va viure, el 18 de juny, el seu primer berenar solidari. Aquest, el benefici del qual ha anat destinat al grup de Càritas de la U.P., apuntava sobretot a crear un espai de trobada fraterna entre tots els fidels de les nostres dues parròquies. Podem dir que aquell berenar va tenir un veritable èxit, tant pel nombre de participants com per la gran implicació de tots. Així anem construint a poc a poc la nostra unitat, amb vistes a fer realitat la pregària de Jesús al

Pare: «Que tots siguin u, com tu, Pare, estàs en mi i jo en tu. Que també ells estiguin en nosaltres, perquè el món cregui que tu m'has enviat.»

Va ser un gran moment de convivència fraterna i un testimoni visible d'una comunitat de germans que s'estimen de debò.

Al final del berenar, el grup de la secció de dansa de l'Ateneu Popular de Lleida ens va oferir un taller de balls d'arreu del món. Fou una tarda bonica que ens va deixar a tots amb ganes de tornar-hi.

Mn. Robert Louan

ANY DE LA MISERICÒRDIA EN DOS MINUTS

Consolar a qui està trist

La misericòrdia és una actitud bondadosa cap a l'altre. Consolar els afligits, acompanyar-los en el dolor per la pèrdua d'una persona estimada, és el que fem els dels Grups d'Acompanyament al Dol, i un dels motius prioritaris en aquest Any de la Misericòrdia.

Acompanyem les persones que, confoses en el dolor més profund, han perdut les ganes de viure per la por en què estan sumides. Les ajudem a aprendre a viure, respectant els seus silencis, temps i ritmes, sense anar ni un pas per davant ni un pel darrere.

Potenciem les capacitats de la persona per a tornar a donar sentit a la seva vida, que no serà com la d'abans, sinó que serà nova. L'ajudem, amb l'esperança de saber que tots estem molt ben equipats i som capaços de trobar recursos dels quals ara es veu mancat.

Tenim cura en acompanyar les persones en les seves pors, en el no saber com fer-ho, en els seus desconsorts i neguits, procurant estar presents en el moment que ho necessitin i com ho necessitin.

Aquest acompanyament, a nosaltres, ens ajuda a créixer en l'amor i confiança en la vida i a oferir-lo, no només des de la bondat sinó també des de la tendresa. Els oferim el rostre i el cor del Déu de la Misericòrdia.

Anna M. Agustí

Nomenaments del Sr. Bisbe

El Sr. Bisbe ha fet els següents nomenaments:

- **Mn. Joaquim Blas Pastor**, delegat de Pastoral Vocacional
- **Mn. Manel Mercadé Melé**, delegat de Pastoral de Joventut
- **Comissió d'Estudi i Reflexió de Pastoral Vocacional i Pastoral de Joventut**, formada per: P. Alexis Bueno Guinamard, sj; M. Marta Álvarez Peciña, cs; Sr. Gerard Sans Malgrat, director de l'Escola de l'Esplai de Lleida; Sr. Isidre Charles Arinengol, Animador de Comunitat
- **Mn. Josep M. Escorihuela Pujol**, rector de les parròquies de Torrefarrera i Rosselló

- **Mn. Xavier Navarro Llesta**, rector de les parròquies d'Os de Balaguer, Millà i La Figuera, continuant com a rector de les parròquies d'Àger i la seva Vall
- **Mn. Juan Carlos Mandje Bote**, rector de les parròquies de Corbins i Torrelameu, continuant com a rector de Vilanova del Segrià
- **Mn. Jaume Pons Bosch**, rector de la parròquia d'Alfarràs, continuant com a rector de la parròquia d'Almenar
- **Mn. Adrián Burca**, rector de les parròquies de Sarroca de Lleida i Torrebesses, continuant com adscrit en la parròquia Mare de Déu del Carme, de Lleida
- **Mn. Vicenç Alfonso Miret**, consiliari de la Real i Venerable Congregació dels Dolors de Lleida

Sopar solidari de l'Obra Mercedària

La Parròquia de la Mercè de Lleida va acollir el cinquè Sopar solidari amb l'objectiu de recaptar fons per als projectes destinats als interns del Centre Penitenciari de Ponent, així com per atendre les necessitats socials del barri de la Mariola, concretament per a millorar l'atenció dels usuaris, potenciar el sistema de classificació dels aliments i millorar l'acollida dels interns quan surten de la presó.

El sopar, que costava 20 euros, el van preparar un grup de voluntàries de la parròquia. Hi van assistir, entre altres, usuaris del programa de repartiment d'aliments. El P. Manuel Anglès va fer un breu resum de l'Obra Mercedària. A continuació, el P. Javier Palomares va explicar la Pastoral Penitenciària que els Mercedaris porten a terme al Centre Penitenciari de Ponent, així com la tasca social al barri de la Mariola. En l'actualitat la parròquia reparteix aliments, cada setmana, a noranta famílies.

Cloenda del curs de Vida Creixent

El dia 16 de juny, al Teatre de la Casa de l'Església (Acadèmia Mariana), va tenir lloc la cloenda del curs de Vida Creixent. L'acte va començar amb una xerrada de Mn. Lucas Fco. Evung Edjang, amb el títol «El laïcat cristià en la parròquia i en l'Església».

Mn. Lucas va insistir en la importància de la formació dels fidels, així com en la crisi de valors, aconsellant els assistents a formar-se en les Sagrades Escriitures i en els fons documentals de l'Església.

Els cristians hem de viure —va dir— amb profunditat la fe, i conèixer la Doctrina Social de l'Església per a poder donar resposta als problemes de la societat —va afegir—. Posteriorment, en una reunió per grups es va posar llum a unes preguntes que, al final, es van respondre en la plenària. La celebració de la Missa, presidida per Mn. Xavier Batiste, va culminar un matí de treball. El dinar de germanor va posar en evidència la unió d'un col·lectiu que se sent part de l'Església. En resum, una jornada molt ben aprofitada.

LA VEU DEL PAPA FRANCESC

A vui volem insistir en un aspecte de la misericòrdia. Es tracta d'una cosa que li va passar a Jesús mentre que era convidat d'un fariseu anomenat Simó. Aquest havia volgut convidar Jesús a casa seva perquè havia sentit parlar bé d'ell com d'un gran profeta. I mentre eren asseguts per dinar, va entrar una dona coneguda de tots a la ciutat com una pecadora. Aquesta, sense dir paraula, s'ajup als peus de Jesús i es posa a plorar; les seves llàgrimes banyen els peus de Jesús i els hi eixuga amb els seus cabells,

«Les llàgrimes de la pecadora obtenen el perdó» (cf. Lc 7,36-50)

després els besa i els ungeix amb un oli perfumat que ella havia portat.

Destaca la comparació entre les dues figures: la de Simó, el servidor zelós de la llei, i la de l'anònima dona pecadora. Mentre el primer jutja els altres fixant-se en les aparences, la segona amb els seus gestos ex-

pressa amb sinceritat el que té al cor.

Entre el fariseu i la dona pecadora, Jesús es posa del costat d'aquesta última. Jesús, lliure de prejudicis que impedeixen que s'expressi la misericòrdia, la deixa fer. Ell, el Sant de Déu, es deixa tocar per ella sense tenir por de quedar contaminat.

Jesús és lliure, perquè és a prop de Déu, que és Pare misericordiós. I aquesta proximitat amb Déu, Pare misericordiós, dóna a Jesús la llibertat.

El Senyor ha vist la sinceritat de la seva fe i de la seva conversió; per això davant de tots proclama: «La teva fe t'ha salvat.»

La dona pecadora ens ensenya la relació entre fe, amor i agraïment. Li han estat perdonats «molts pecats» i per això estima molt.

(Dimecres, 20 d'abril de 2016.)

Viatge a Romania

El bisbe Salvador va viatjar del 21 al 26 de juny a Romania, convidat pel seu homòleg, Petru Gherghel, per participar a l'ordenació sacerdotal de vint-i-quatre preveres. Aquests van ser ordenats el dia de Sant Joan, a la Catedral de la Diòcesi de Iasi. La visita també va servir per donar les gràcies al Bisbe per la col·laboració que existeix entre bisbats i per poder saludar els pares dels dos mossens formats en aquesta diòcesi romana i que actualment estan donant servei a parròquies del nostre bisbat. Precisament un d'aquests sacerdots, Paul Fecheta, va acompanyar el bisbe Salvador en aquest viatge, en el qual també es van mantenir converses per si algun dels sacerdots estaria disponible per venir a Lleida.

Durant la visita, el nostre Bisbe també va conèixer els pares de Mihail Diac, un mossèn romanès de 33 anys que va morir en un accident de trànsit l'1 de gener de 2006 mentre anava a atendre la comu-

nitat romana aragonesa. El Bisbe va visitar el Seminari Menor, va poder passejar pel jardí botànic de la població, així com assistir al jurament dels diaques i conèixer la nova casa sacerdotal.

El dia principal del viatge va ser el 24 de juny, Sant Joan, quan va participar a la missa d'ordenació presbiteral dels vint-i-quatre joves. Abans de marxar, el nostre Prelat va participar en la Confirmació d'una setantena de joves, acompanyant el Bisbe auxiliar de Iasi.

«La catequesi és l'etapa per posar els fonaments de la fe»

L'Acadèmia Mariana va acollir, el 18 de juny, la presentació del nou catecisme per a la iniciació cristiana d'infants i adolescents, amb el nom *Testimonis del Senyor*. L'acte va estar organitzat per la Delegació diocesana de Catequesi.

A l'inici de l'acte, el bisbe Salvador va destacar la rellevància de la catequesi senyalant que «és molt important el que fem en el món de la transmissió de la fe». En aquest sentit, va dir, «la transmissió de la fe ens afecta a tots els cristians». La presentació del nou catecisme va anar a càrrec de Mn. Joan Amich, del Secretariat Interdiocesà de Catequesi (SIC) i un dels redactors del catecisme, i de Mn. Joan Àguila, del departament de joves del SIC.

Mn. Joan Amich va explicar que «la catequesi no es redueix al catecisme i va lamentar que encara la

catequesi és la parenta pobre de les nostres parròquies». Tot i això, va destacar que a Catalunya i a les Illes unes deu mil persones es dediquen a aquest servei. «La catequesi és l'etapa en la qual es posen els fonaments de la fe» —va afegir—. En relació a *Testimonis del Senyor*, va destacar que «no és un llibre de text, sinó per a la vida, on hi ha el nostre ADN».

REFLEXIONS

L'amor als dolents i als enemics

Un dels aspectes decisius de la nostra vida humana és la relació amb els altres. I és aquí on hi ha un dels punts centrals del missatge cristià; l'Evangelí parla d'estimar-nos com a germans, fills tots del mateix Pare del cel. El missatge de l'amor fraterno és una de les aportacions més centrals i més decisives de Jesús a la nostra vida ètica humana.

El missatge de l'amor es fa difícil quan els altres són dolents, o enemics, o perillosos. Estem evocant els conflictes més greus de la convivència humana: els responsables de les guerres i les violacions, els qui trafiquen amb persones, els corruptes, els qui roben, els qui cometin injustícies, els qui calumnien per interessos personals, els qui han trencat relacions familiars... Jesús eixampla el seu missatge fins a aquestes situacions límit: «Doncs jo us dic: no us hi torneu contra els qui us fa mal...»; «doncs jo us dic: estimeu els vostres enemics...» (Mt 5,38-47).

L'amor als enemics és un dels accents propis del missatge evangèlic. Això fa que l'amor als dolents i enemics s'entengui com una mena de mania o obsessió cristiana. El que passa és que Jesús entra en un tema que normalment no es planteja. En els nostres ambients culturals hom parla de la pau, la solidaritat i la justícia, però poques vegades es planteja la relació humanitzadora i positiva amb l'enemic o el qui fa mal. Jesús té la valentia d'afrontar un tema tan delicat, i eixampla l'actitud de l'amor també als indesitjables i als injustos.

Cal participar de l'Esperit del Senyor Jesús per entendre i viure la seva Paraula. Per això nosaltres com a cristians tenim la missió d'aprofundir el sentit i les raons d'un missatge tan sorprenent que avui encara resulta incomprensible. I ho hem de fer no només per fidelitat cristiana sinó per ajudar a avançar en el progrés ètic de la humanitat. Tots, cristians i no cristians, estem a la recerca de la vida veritable, la que correspon a la nostra dignitat i missió humana. Tenim tots la tasca d'aprofundir el sentit del missatge cristià, que té la força de plantejar l'actitud veritablement humana davant els injustos i els qui fan mal, i parla d'estimar-los.

Mn. Gaspar Mora
Professor emèrit de la FTC

AGENDA

- Diumenge, 24 de juliol:**
—A les 20 h, Eucaristia i processó en honor de sant Jaume a la parròquia del Carme.
- Dilluns, 25 de juliol:**
—A les 9 h, Eucaristia en honor de sant Jaume a la capella del Peu del Romeu.
- Dimarts, 26 de juliol:**
—JMJ, Jornada Mundial de la Joventut a Cracòvia (del 26 al 31).

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

- 25. ■ Dilluns** (lit. hores: 1a setm.) [Fets 4,33;5,12.27-33;12,1b-2 / SI 66 / 2C 4,7-15 / Mt 20,20-28]. Sant Jaume (anomenat el Major), apòstol (†44, per Pasqua), de Betsaida, germà de Joan (fills de Zebedeu), patró d'Espanya; santa Valentina, vg. i mr.
- 26. □ Dimarts** [Jer 14,17-22 / SI 78 / Mt 13,36-43]. Sants Joaquim i Anna, pares de la Verge Maria (tradicció iniciada s. II).
- 27. ■ Dimecres** [Jer 15,10.16-21 / SI 58 / Mt 13,44-46]. Barcelona, St. Feliu de Llobregat i Terrassa: Sant Cugat (Cucufate), mr. barceloní (s. IV), d'origen africà; santes Juliana i Semproniana, vgs. i mrs. de Mataró, patrones d'aquesta ciutat; sant Pantaleó, metge mr.; sant Ce-
- lestí I, papa (422-432); sant Aureli, mr.
- 28. ■ Dijous** [Jer 18,1-6 / SI 145 / Mt 13,47-53]. Sant Pere Poveda, prev. i mr., fundador de la Institució Teresiana; santa Caterina Thomàs, vg. agustina, de Mallorca; sant Víctor I, papa africà i mr.; beat Urbà II, papa (francès, 1088-1089); sants Nazari i Cels, mrs.; sant Ursus, abat.
- 29. □ Divendres** [Jer 26,1-9 / SI 68 / Jo 11,19-27 (o bé: Lc 10,38-42)]. Santa Marta, germana de Maria i de Llätzer, amics de Jesús i residents a Betània, patrona dels hostalers i taverners; sant Adam, el primer humà; sant Fèlix III, papa (romà 483-492).
- 30. ■ Dissabte** [Jer 26,11-16.24 / SI 68 / Mt 14,1-12]. Sant Pere Cri-

sòleg (s. IV-V), bisbe de Ravenna i doctor de l'Església; St. Feliu de Llobregat: Beats Cristí Roca i Huguet, prev., Constanci Roca i Huguet, rel., i companys, mrs.; Tortosa: Beats Tobies Borràs i Romeu, rel., i companys, mrs.; Urgell: Beats Protasi Cubells i Minguell, rel., i companys, mrs. de l'Orde Hospitalari de Sant Joan de Déu; sants Abdó o Abdon i Senén (popularment Nin i Non), mrs., patrons dels hortolans; sant Justí de Jacobis, bisbe.

31. ■ Diumenge vinent, XVIII de durant l'any (lit. hores: 2a setm.) [Ecl 1,2;2,21-23 / SI 94 / Col 3,1-5.9-11 / Lc 12,13-21]. Sant Ignasi de Loiola (1491-1556), prev. basc, fund. Companyia de Jesús a Roma (SJ, jesuïtes, 1540).

Diuenge XVII de durant l'any

COMENTARI

Senyor, ensenyeu-nos a pregar

La gent de Sodoma eren depravats i ofenien molt el Senyor. Però Déu, abans de castigar, vol veure si tota la ciutat es comporta com ho denota el clam que li arriba.

Està en joc la justícia del *Jutge de tot el món*, a qui Abraham pregunta: *Fareu desaparèixer tant el just com el culpable?* La intercessió del patriarca argumenta sobre l'existència de *cinquanta justos*, o *trenta*, o *deu*.

Una catequesi baptismal explica l'origen invisible d'un fet que és visible a Colosses: *l'home nou fa morir passions, immoralitat, i l'amor al diner que és una idolatria* (3,5). Com? *Pel baptisme foreu sepultats amb Crist i amb Ell també vau ressuscitar*. L'empelt sacramental del baptisme (i la fe que l'acompanya) fan que, essent abans *morts per culpa dels pecats, ara Déu ens ha donat la vida amb Crist. Déu cancel·la el compte del deute* (expressió jueva) *invalidant i clavant a la Creu el «document» acusador*: quin? La Lleï que de fet no pot portar a la salvació!

«Maleït qui no observi totes les prescripcions del llibre de la Lleï» reclamava el judaisme (*Dt 27,26; Ga 3,10*).

Però de fet ningú observa totes les prescripcions de la Lleï! Per això aquesta via no pot portar la salvació.

Jesús prega i veient-ho un deixeble li diu: *Ensenya'ns a pregar*. El primer pas és l'exemple del testimoniatge.

«L'oració dominical —del Senyor— és realment resum de tot l'Evangelí» (Comp. CCE 534) No hi ha res que no es trobi inclòs en aquesta pregària de lloança i de súplica que forma veritable compendi de doctrina celestial (Sant Cebrià).

No hi ha novetat en el nom de «Pare» donat a Déu, però sí en el rostre misericordiós del Pare revelat per Jesús.

La primera petició és *que sigui honorat el vostre nom*: cosa impossible si els qui invoquem el seu Nom no treballem en la construcció d'un Regne universal i etern, de santedat i de vida, de justícia, d'amor i de pau.

Demaneu i Déu us donarà: només si ho fem «en el nom de Jesús», és a dir, prioritant els valors del Regne de Déu i col·laborant en allò mateix que demanem.

Si vosaltres, dolents, sabeu donar coses bones als vostres fills, molt més el Pare del cel donarà l'Esperit Sant que és de debò per als cristians el regal més gran de Déu.

Mn. José Luis Arín

▶ Lectura del llibre del Gènesi (Gn 18,20-32)

En aquells dies, el Senyor digué: «Quin clam tan fort a Sodoma i a Gomorra! Que n'és de greu el seu pecat! Hi baixaré a veure si tota la ciutat es comporta com ho denota aquest clam que m'arriba. Si no és tota la ciutat, vull saber-ho.» Els dos homes que acompanyaven el Senyor se n'anaren en direcció a Sodoma, però Abraham es quedà encara davant el Senyor. Llavors Abraham s'acostà i digué: «De debò que fareu desaparèixer tant el just com el culpable? Suposem que a la ciutat hi hagués cinquanta justos. Els faríeu desaparèixer? No perdonaríeu la població per amor dels cinquanta justos que hi hauria? Mai de la vida no podreu fer una cosa així! Fer morir el just amb el culpable? Que el just i el culpable siguin tractats igual? Mai de la vida! Vós que judiqueu tot el món, us podríeu desentendre de fer justícia?» El Senyor respongué: «Si trobava a la ciutat de Sodoma cinquanta justos, per amor d'ells perdonaré tota la població.» Abraham insistí: «Encara goso parlar al Senyor, jo que sóc pols i cendra. Suposem que, per arribar als cinquanta justos en faltessin cinc. Per aquests cinc que falten, destruiríeu tota la ciutat?» Ell contestà: «No la destruiria si hi trobava quaranta-cinc justos.» Abraham li tornà a parlar: «Suposem que només n'hi hagués quaranta.» Li respongué: «No ho faria per consideració a aquests quaranta.» Abraham continuà: «Que el meu Senyor no s'enfadi si insisteixo: Suposem que només n'hi hagués trenta.» Ell respongué: «No ho faria per consideració a aquests trenta.» Abraham insistí: «Encara goso parlar al meu Senyor. Suposem que només n'hi hagués vint.» Ell contestà: «No la destruiria per consideració a aquests vint.» Abraham insistí de nou: «Que el meu Senyor no s'enfadi si insisteixo per darrera vegada: Suposem que només n'hi hagués deu.» Ell respongué: «No la destruiria per consideració a aquests deu.»

▶ Salm responsorial (137)

R. *Senyor, sempre que us invocava m'heu escoltat.*

Us enalteixo amb tot el cor, Senyor, / us vull cantar a la presència dels àngels. / Em prosterno davant el santuari. R.

Enalteixo el vostre nom, perquè estimeu i sou fidel. / Sempre que us invocava, m'heu escoltat, / heu enfortit la meua ànima. R.

El Senyor és excels, però es mira els humils, / mentre que els altius, els esguarda de lluny. / Si passo entre perills, em guardeu la vida, / detureu amb la mà l'enemic. / La vostra dreta em salva. R.

Que el Senyor continuï afavorint-me. / El vostre amor perdura sempre. / Acabeu la vostra obra, Senyor. R.

▶ Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Colosses (Col 2,12-14)

Germans, pel baptisme foreu sepultats amb Crist, i amb ell també vau ressuscitar, perquè heu cregut en el poder de Déu que el va ressuscitar d'entre els morts. Vosaltres éreu morts per les vostres culpes i perquè vivíeu com incircumcisos, però Déu us donà la vida juntament amb el Crist, després de perdonar-vos generosament totes les culpes i de cancel·lar el compte desfavorable on constava el nostre deute amb les prescripcions de la Lleï; Déu retirà aquest document i el clavà a la creu.

▶ Lectura de l'evangelí segons sant Lluç (Lc 11,1-13)

Un dia Jesús pregava en un indret. Quan hagué acabat, un dels deixebles li demanà: «Senyor, ensenyeu-nos una pregària com la que Joan ensenyà als seus deixebles.» Jesús els digué: «Quan pregueu digueu: Pare, que sigui honorat el vostre nom, que vingui el vostre Regne, doneu-nos cada dia el nostre pa, i perdoneu-nos els pecats, que nosaltres mateixos també perdonem tots els qui ens han ofès, i no permeteu que caiguem en la temptació.» Després els deia: «Si algú té un amic, i aquest el va a trobar a mitjanit i li diu: Amic, deixa'm tres pans, que acaba d'arribar de viatge un amic meu i no tinc res per donar-li. Qui de vosaltres li respondria de dins estant: No m'amoinis; la porta ja és tancada i jo i els meus fills ja som al llit; no em puc aixecar a donar-te'ls? Us asseguro que, si no us aixecàveu per fer un favor a l'amic, la mateixa impertinència us obligaria a aixecar-vos per donar-li tots els pans que necessita. I jo us dic: demaneu, i Déu us donarà, cerqueu, i trobareu, truqueu, i Déu us obrirà, perquè tothom qui demana obté, tothom qui cerca troba, a tothom qui truca li obren. Si un fill demana un peix al seu pare, qui de vosaltres li donaria una serp en lloc del peix? O bé, si li demana un ou, qui de vosaltres li donaria un escorpió? Penseu, doncs, que si vosaltres que sou dolents, sabeu donar coses bones als vostres fills, molt més el Pare del cel donarà l'Esperit Sant als qui l'hi demanen.»

▶ Lectura del llibre del Gènesi (Gen 18,20-32)

En aquellos días, el Señor dijo: «Las quejas contra Sodoma y Gomorra son muy grandes, y su pecado, muy grave. Voy a bajar a ver si realmente han obrado o no según las quejas que han llegado hasta mí; lo voy a comprobar.»

Los hombres se dirigieron hacia Sodoma. Abrahán estaba todavía delante del Señor. Se le acercó y le dijo: «¿Vas a destruir al justo juntamente con el pecador? Quizá haya cincuenta justos en la ciudad. ¿Vas a destruir la ciudad? ¿No la perdonarás en consideración a los cincuenta justos que hay en ella? ¡Lejos de ti hacer tal cosa! ¡Hacer morir al justo con el pecador, tratarle como al culpable! ¡Nunca hagas eso! ¿El juez de toda la tierra no hará justicia?». El Señor respondió: «Si encuentro en Sodoma cincuenta justos dentro de la ciudad, perdonaré a toda la ciudad en consideración a ellos». Abrahán replicó: «Soy en verdad muy atrevido insistiendo ante mi Dios, yo, que soy polvo y ceniza. A lo mejor faltan cinco para los cincuenta justos; ¿destruirás por esos cinco toda la ciudad?». Y él respondió: «No, no la destruiré si encuentro cuarenta y cinco justos». Abrahán continuó todavía: «A lo mejor no hay más que cuarenta». Y él respondió: «No lo haré por esos cuarenta». Abrahán insistió: «No se irrite mi Señor si sigo hablando. A lo mejor sólo hay treinta». Y el Señor respondió: «No lo haré si encuentro treinta». Abrahán dijo: «Soy muy atrevido insistiendo ante mi Señor: A lo mejor sólo hay veinte». Y respondió: «No la destruiré en consideración a esos veinte». Abrahán volvió a decir: «No se irrite mi Señor. Voy a hablar por última vez. A lo mejor sólo hay diez». Y el Señor respondió: «No la destruiré en consideración a esos diez.»

▶ Salmo responsorial (137)

R. *Cuando te invoqué, Señor, me escuchaste.*

Te doy gracias, Señor, de todo corazón; / delante de los ángeles tañeré para ti, / me postraré hacia tu santuario. R.

Daré gracias a tu nombre, / por tu misericordia y tu lealtad. / Cuando te invoqué, me escuchaste, / acreciste el valor en mi alma. R.

El Señor es sublime, se fija en el humilde, / y de lejos conoce el soberbio. / Cuando camino entre peligros, / me conservas la vida; / extiendes tu brazo contra la ira de mi enemigo. R. Y tu derecha me salva. / El Señor completará sus favores conmigo: / Señor, tu misericordia es eterna, / no abandones la obra de tus manos. R.

▶ Lectura del libro de la carta del apóstol san Pablo a los Colosenses (Col 2,12-14)

Hermanos: En el bautismo fuisteis sepultados con Cristo, habéis resucitado también con él por la fe en el poder de Dios, que lo resucitó de entre los muertos. Y a vosotros, que estabais muertos por vuestras faltas y por no haber dominado los apetitos carnales, os volvió a dar la vida juntamente con él, y nos ha perdonado todos los pecados. Ha destruido el acta que había contra nosotros con sus acusaciones legales, quitándola de en medio y clavándola en la cruz.

▶ Lectura del santo evangelio según san Lucas (Lc 11,1-13)

Jesús estaba orando en cierto lugar. Cuando acabó, uno de sus discípulos le dijo: «Señor, enséñanos a orar, como Juan enseñó a sus discípulos». Él les dijo: «Cuando oréis decid: Padre, santificado sea tu nombre; venga tu reino; danos cada día nuestro pan cotidiano; perdónanos nuestros pecados, porque también nosotros perdonamos a todo el que nos debe, y no nos dejes caer en la tentación». Y les dijo: «Suponed que uno de vosotros tiene un amigo que acude a él a medianoche y le dice: Amigo, préstame tres panes, pues un amigo mío ha venido de viaje a mi casa y no tengo qué darle; y que él le responde desde dentro: No me molestes; la puerta está cerrada, y yo y mis hijos acostados; no puedo levantarme a dártelos. Yo os aseguro que si no se levanta a dárselos por ser su amigo, al menos para que deje de molestarle se levantará y le dará todo lo que necesite. Pues bien, yo os digo: Pedid y se os dará; buscad y encontraréis; llamad y se os abrirá. Porque el que pide recibe; el que busca encuentra, y al que llama se le abre. ¿Qué padre de entre vosotros, si su hijo le pide un pan, le dará una piedra? ¿Y si le pide un pez, le dará en lugar de un pez una serpiente? O si le pide un huevo, ¿le dará un escorpión? Pues si vosotros, que sois malos, sabéis dar a vuestros hijos cosas buenas, ¿cuánto más el Padre del cielo dará el Espíritu Santo a quienes se lo piden?»